

[Fr. Dalgaard.]

Maade, at man kan være tjent med, at de i al Almindelighed skiltes med, at her gives den og den juridiske Bistand.

Lovforslagets § 1 opregner de forskellige Omraader, der her er Tale om; det er almindelig juridisk Bistandsydelse, Hjælp i Arvesager, Navnesager, ved Inkasso, ved Detektivarbejde o. s. v. Disse Omraader, som for de flestes Vedkommende mere naturligt hører ind under Sagførerstanden, varetages for en stor Del af Folk, der ikke har juridisk Uddannelse, ikke er Sagførere. Jeg har som sagt intet imod, at dette fortsættes, Befolkningen skal have Lov til at vælge, hvor den vil gaa hen med disse Ting, men det, som skal forhindres, og som man egentlig er forbavset over at der ikke tidligere har været Lovregler om, er, at Virksomheder, der beskæftiger sig med disse Ting, udadtil reklamerer med f. Eks. „juridisk Bistandsydelse“, hvor der maaske ikke engang er virkelig juridisk Kundskab til Stede. Man vil ved dette Lovforslag forhindre, at Offentligheden vildledes.

I Lovforslagets § 2 bestemmes det, at man ikke over for Offentligheden, over for Almenheden, over for en ubestemt, ukendt Kreds af Personer maa reklamere med, at man har offentlig Autorisation eller Godkendelse, ligesom man heller ikke maa skilte med, at man yder juridisk Bistand, at man yder Retshjælp, at man er Retskonsulent o. s. v. Man maa ikke udadtil fortælle noget, som maaske i Virkeligheden i det lange Løb viser sig ikke at holde Stik. Hvor Befolkningen vil gaa hen, er en Sag for sig, men denne offentlige Garanti eller Godkendelse maa man ikke skilte med. Man maa ikke lokke Folk til at indlade sig paa noget, som de ikke kan overse. At der, selv om man ikke vil indrømme nogen Æneret for Sagførerne, vil være en Række komplicerede Omraader, hvor det vel nok vilde være heldigst for Folk, at de henvendte sig til de virkelig sagkyndige — jeg tænker her paa en Række Omraader, hvor Kendskab ikke alene til Lovgivningen, men ogsaa til Lovgivningens Administration, til den rige Domspraksis, som er et saa vigtigt Led i hele vor Retsordning, er af Betydning —, det er en Sag for sig, men at Befolkningen kan vælge frit, har jeg som sagt ikke noget imod, bare de faar Besked og ved, hvordan Sagerne ligger; og Lovforslaget tilsigter jo ikke andet end at hindre, at man faar en falsk Opfattelse af, hvordan Tingene ligger. Man forbyder altsaa denne Reklamering og denne Henvendelse til Offentligheden om disse Ting. Og med Hensyn til Betegnelsen

„Retshjælp“ er der det at sige, at der i Lovforslagets Bestemmelse ligger en dobbelt Beskyttelse. Der ligger heri en Beskyttelse over for Publikum, med Hensyn til den Retshjælp, man vil opnaa paa det Sted, hvor man henvender sig, men der ligger deri ogsaa en Beskyttelse for den Institution, der hedder Retshjælpen for ubemidlede. Her i København er det jo „Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede“, der er den kendte Institution, den er langt over 50 Aar gammel, og ude i Landet findes der lignende Institutioner, hvorigennem der ydes et godt, dygtigt og uegennyttigt Arbejde for den ubemidlede Del af Befolkningen. Der er Grund til her i Tinget at yde en Tak og Anerkendelse til de Institutioner, som igennem kortere eller længere Aaremaal har ydet denne meget betydningsfulde Indsats for den ubemidlede Del af Befolkningen, og en ringe Anerkendelse af dette Arbejde ligger der i, at man beskytter Navnet „Retshjælpen“, som er blevet misbrugt af forskellige Institutioner. Ved at forbyde visse Former for Henvendelse til Befolkningen giver man Befolkningen en vis Sikkerhed.

Ved Lovforslagets § 3 indføres der Adgang for det offentlige til at øve en vis Kontrol med de Virksomheder, som der tales om i Lovforslagets § 1, en Kontrol, der ikke foreskriver noget om, hvordan Virksomheden skal foregaa, men simpelt hen siger, at det offentlige skal have et vist Indseende med Virksomheden. Hvis Folk i saadanne Virksomheder, det gælder ikke alene Indehavere, men ogsaa Deltagere, skønnes uegnede til at drive eller deltage i Virksomheden, kan Adgangen til at udøve den blive dem frataget. Det er en yderligere Sikring for Befolkningen, og den føles særdeles naturlig. Med Rette gøres der i Lovforslagets Bemærkninger opmærksom paa, at det synes lidt underligt, at medens Sagførere er underkastet en ret skrap Kontrol, medens de udøver deres Virksomhed med Bestalling, kan de i det Øjeblik, de eventuelt har mistet Bestallingen, f. Eks. fordi de har begaaet en kriminel Handling, efter udstaaet Straf nedsætte sig og arbejde videre uden nogen som helst Kontrol. Det er sikkert paa Tide, at der gives Regler, hvorefter en af saadanne Personer for haardt drevet Virksomhed kan bremses, eller man i alt Fald faar lidt Indseende med Virksomheden. Det er det, Lovforslaget tilsigter.

Jeg vil lige føje til, at jeg finder det heldigt, at man ved Lovforslaget har bestemt, at Spørgsmaalet om, hvorvidt saadanne Personer kan drive saadanne Virksomheder